dis honorificabit me. Uerū si non est spe-
ciosa laus in ore peccatoris. nōne ꝑneces-
sariam habetis ꝯtinentie virtutē ꝑ quam
fiat vt nō regnet peccatū in vestro morta-
li corpore? Porro cōtinentia nō habꝫ me-
ritum apud deū que glīam requirit hūa-
nam. Ideoqꝫ maxime opꝰ est etiā purita-
te intentionis: qua soli mens vestra deo ⁊
placere appetat ⁊ valeat inherere. Neqꝫ ei
aliud est inherere deo q̄ꝫ videre deū. qđ so
lis mūdis cordibꝫ singulari felicitate do-
natur. Cor mundū habebat Dauid q̇ di
cebat deo. Adhesit aīma mea post te. Itē
Mihi autē adherere deo bonū est. Uidē
do adherebat. ⁊ adherendo videbat. Ani
me ergo in his exercitate celestes sese nun-
ciꝫ familiares exhibēt ⁊ frequētes: preser-
tim si frequenter orantē ꝑsenserint. Quis
dabit mihi per vos o benigni principes
petitiones meas innotescere apud deuꝫ?
Non enī deo cui etiā cogitatio hominis
confitetᷣ: sed apud deū. hoc est. ipsis q̇ cuꝫ
deo sunt. taꝫ beatis ꝟtutibus. q̄ꝫ carne so-
lutis spiritibꝫ. Quis suscitabit me de ter-
ra inopem ⁊ de stercore eriget pauperem:
vt sedeā cū principibus ⁊ soliū glorie te-
neam? Nō ambigo quin gratāter in pala
cio colligant quē dignāter in sterquilinio
visitant. Deniqꝫ letati sunt de cōuersione
⁊ in assumptiōe non agnoscēt? Vos ita-
qꝫ puto inter orandū alloq̇ spōsam ⁊ ipsis
tanq̄ꝫ sponsi domesticis ac sodalibus de-
siderium cordis sui aperire cū ait. Oscule
tur me osculo oris sui. Et vide familiare
amicumqꝫ colloquiū anime in carne su-
spirantis cū celestibus potestatibꝫ. Bestit
in oscula. petit quod cupit: nō tamen no-
minat quē amat. quia illos nosse non du
bitat. vtpote de quo sibi frequēs cuꝫ illis
soleat esse confabulatio. ꝓpterea nō dicit
Osculetur me ille vel ille. sed osculetur me
tm̄. Sicut ⁊ Maria magdalena non ex-
primebat ex nomīe quē quereret. sꝫ tm̄ aīe
bat ei quem putabat ortulanū. Domine
si tu sustulisti eū? Quē eū? Non aperit. q̇a
palam om̄ibꝫ esse credit quod a suo corde
nec ad momentum recedere potest. Ita
ergo ⁊ ista loquēs sodalibus spōsi sui tā-
q̄ꝫ cōsciꝫs ⁊ quibꝫ se nouerat manifestā. ta
cito nomine repēte in hec de dilecto ꝟba
prūpit. Osculetᷣ me osc̄lo orꝭ sui. De q̇ iā
osculo nolo vos diutiꝰ ꝓtrahere. sed ser-
mone crastino audietis q̇cq̇d orantibus
vobis suggerere mihi inde dignabitᷣ: do-
cens de omnibꝫ vnctio. Neqꝫ enī hoc se-
cretū reuelat caro ⁊ sanguis. sed is q̇ scru-
tatur ꝓfunda dei spūssanctꝰ. Qui a patre
filioqꝫ ꝓcedens cū ipis pariter viuit ⁊ re-
gnat in secula seculoꝝ. Amen.

¶ Sermo. viij.

Hodie vobis si-
cut hesterna ꝓmissione tenetꝭ ꝺ
summo. id est de oris osculo dis-
putare ꝓpositū est. Audite attendiꝰ qđ sa
pit suauiꝰ: ⁊ gustatᷣ rariꝰ. ⁊ intelligitᷣ diffi
cilius. Mihi videtᷣ (vt paulo altiꝰ incho
em) ineffabile quoddā atqꝫ inexpertū om
ni creature osculū designasse q̇ ait. Nemo
nouit filiū nisi pater: ⁊ nemo nouit patrē
nisi filiꝰ: aut cui voluerit filius reuelare.
Pater enī diligit filiū ⁊ singulari dilectio
ne amplectitᷣ. summꝰ equalē. eternus coe
ternū. vnus vnicū. Sꝫ enī nō minori ipe
a filio affectione astringitᷣ. quippe ꝓ cuiꝰ
amore ⁊ moritᷣ ipo attestante cuꝫ ait. Ut
sciant om̄es q² diligo patrem. surgite ea-
mus. haud dubiū q̇n ad passioneꝫ. Illa
itaqꝫ mutua gignētꝭ genitiqꝫ cognitio pa
riter ⁊ dilectio. q̇d nisi osculū est suauissi-
mū? sed secretissimū. Ego ꝓ certo ad tan
tū ⁊ tam sanctū diuini amoris archanuꝫ
ne ipam q̇dem angelicā admitti arbitror
creaturā. Etenim paulo hoc ipm sapiēte
pax illa exuperat oēm etiā angelicū sensū.
Unde nec ista q̄ꝫq̄ꝫ multū ꝑsumēs audet
tm̄ dicere. osculetᷣ me ore suo. soli illđ scꝫ re
seruās patri. sꝫ aliq̇d minꝰ postulās. oscu
letᷣ me (inq̇t) osculo oris sui. Uidete nouā
spōsam nouū osculū accipientē. nō tm̄ ab
ore: sꝫ ab osculo oris. Insufflauit (inquit)
eis. haud dubiū q̇n ihs ap̄lis. i. ꝓmitiue
eccl'ie. ⁊ dixit. Accipite spm̄ sctm̄. Osculū
ꝓfecto fuit. Quid? corporeus ille flatus?
Nō. sꝫ inuisibilis spūs. q̇ ꝓpterea in illo dn̄i
co flatu datꝰ ē. vt ꝑ h̄ intelligeretᷣ ⁊ ab ipo
paritᷣ tāq̄ꝫ a p̄re ꝓcedere tāq̄ꝫ ꝟe osculum
qđ osculāti osculatoqꝫ cōe ē. Itaqꝫ suffic̄
spōse si osculetᷣ ab osculo spōsi. etiā si non
osculetᷣ ab ore. Nec enī exiguuꝫ q̇d aut vile
putat osculari ab osc̄lo. qđ n̄ est aliđ nisi in
fundi spūsancto. Nempe si recte p̄r oscu-
lans. filius osculatus accipitur. non erit
ab re osculū spm̄ sctm̄ intelligi. vtpote qui

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-317/0034
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt